[1]युनन्[A]-ती, युनानः, इति सार्वधातुके रूपमिति विशेषः ।

(1353) "युतृ भासने" (I-भ्वादिः-31. अक. सेट्. आत्म.)

योतकः-तिका, योतकः-तिका, युयोतिषकः-युयुतिषकः-षिका, योयुतकः-तिका; योतिता-त्री, योतयिता-त्री, युयोतिषिता-युयुतिषिता-त्री, योयुतिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककोकतिवत् (197) ज्ञेयानि । [2]वियोयुतत्[B]-ती ।

(1354) "युध सम्प्रहारे" (IV-दिवादिः-1173. अक. अनि. आत्म.)

'सम्प्रहारः=हननम् ।' इति क्षीरस्वामी ।

योधकः-धिका, योधकः-धिका, युयुत्सकः-त्सिका, योयुधकः-धिका; योद्धा-योद्ध्री, योधयिता-त्री, युयुत्सिता-त्री, योयुधिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि दैवादिकक्षुध्यतिवत् (315) ज्ञेयानि । [3]राजयुध्वा, [4]सहयुध्वा,[C] [5]चापयोधी, [6]प्रतियोधी, [7]युध्यमानः,

---

1. शतरि, 'क्र्यादिभ्यः—' (3-1-81) इति श्नाप्रत्यये, 'श्नाभ्यस्तयोरातः' (6-4-112) इत्याकारलोपे, प्रत्ययस्य ङित्त्वेनाङ्गस्य गुणनिषेधे चैवं रूपम् । शानजन्तेऽपि प्रक्रियैवमूह्या ।
2. यङ्लुगन्ताच्छतरि रूपमेवम् । यङ्लुक्यपि द्विर्वचने कृते अभ्यासे गुणः । 'नाभ्यस्ताच्छतुः' (7-1-78) इति नुम्निषेधः ।
3. 'राजनि युधिकृञः' (3-2-95) इति कर्मण्युपपदे क्वनिप्प्रत्ययः । राजानं योधितवान् **राजयुध्वा** । अत्रान्तर्भावितण्यर्थाद् धातोः सकर्मकत्वमिति बोध्यम् । 'भूते' (3-2-84) इत्यधिकारे प्रत्ययस्यास्य विधानात् भूतकालिकत्वम् । स्त्रियाम्, 'वनो न हशः—' (वा. 4-1-7) इति निषेधाद् ङीब्रेफौ न ।
4. 'सहे च' (3-2-96) इत्यनेन सहशब्द उपपदे धातोः क्वनिप् । सह योधितवान् **सहयुध्वा** । [जातिविशेषः ।
5. 'बहुलमाभीक्ष्ण्ये' (3-2-81) इति णिनिः । **चापयोधी** = किरातादि-
6. गम्यादिषु (3-3-3) पाठात् भविष्यत्काल औणादिको णिनिः । **प्रतियोधी** = यः प्रतिद्वन्द्वितया युद्धं करिष्यति स उच्यते ।
7. शानचि दिवादित्वाच्छयनि रूपमेवम् । **युध्यति** इत्यादिप्रयोगाणामुपपत्तिस्तु— 'सुप आत्मनः क्यच्' (3-1-8) इति क्यजन्तत्वेन, दिवादेरवृत्कृतत्वेनाकृतिगणत्वाद्वा साधुत्वमिति बोध्यम् ।

A. 'मोदस्कुतोऽथ कबरीं **प्रयुनन्** स रामः....॥' धा. का. 3.5.

B. 'पृदाकुजित् वेगमयत्नतो ययौ **वियोयुतत्**काननजोतिनाऽध्वना ॥' धा. का. 1.5.

C. 'संवित्तः **सहयुध्वानौ** तच्छक्तिं खरदूषणौ ।' भ. का. 5.37.